

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 391/2015-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a sudkyne Jany Baricovej prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], všetkých bytom [REDACTED], zastúpených advokátom [REDACTED], [REDACTED], pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/81/2010 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/81/2010 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/81/2010 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Okresný súd Piešťany je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 469,83 € (slovom štyristošesťdesiatdeväť eur a osemdesiattri centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet ich právneho zástupcu advokáta [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ].

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 391/2015-10 z 18. augusta 2015 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], všetkých bytom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní

pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/81/2010.

Predsedička okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadrila k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 615/15 doručeným ústavnému súdu 30. septembra 2015, v ktorom k skutkovej a právnej stránke veci uviedla:

„... Dlhšie časové odstupy medzi niektorými úkonmi súdu boli v senáte zákonnej sudkyne spôsobené množstvom vecí jej pridelených, ktoré je však rovnaké, ako majú pridelení ostatní sudcovia Okresného súdu Piešťany. Sudkyňa vybavuje agendu starostlivosti o maloleté deti (agenda P), kde má priemerne pridelených okolo 130 vecí a okrem toho vybavuje civilnoprávnu agendu (agenda C) a obchodnoprávnu (agenda Cb), kde má spolu pridelených okolo 760 vecí, z ktorých je viac ako 480 reštančných. Uvedené množstvo vecí v senáte zákonnej sudkyne, ale aj ostatných sudcov, neumožňuje vo všetkých pridelených veciach konať bez dlhších časových odstupov medzi jednotlivými úkonmi.

K efektívnosti procesného postupu sudkyne si dovoľujem poukázať na skutočnosť, že sudca v priebehu konania vyhodnocuje priebežne na základe dovtedy vykonaného dokazovania, aké dôkazy a v akom rozsahu potrebné pre rozhodnutie vo veci vykoná, pričom do tohto postupu sudcu nie je možné ani zo strany vedenia súdu zasahovať. Bolo teda na posúdení zákonnej sudkyne, či zruší nariadené znalecké dokazovanie alebo vyhlásenie dokazovania za skončené.

Na záver si dovoľujem poukázať na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti vo vzťahu k dlhodobému nedostatočnému obsadeniu tunajšieho súdu väčším počtom sudcov, ktoré vedenie súdu či konajúci sudca nemôžu ovplyvniť nástrojmi, ktorými by sami disponovali na vyriešenie tzv. objektívnych okolností prieťahov v konaní. Táto skutočnosť bola zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov,

kde súčinnosťou od 1.5.2013 bol z obvodu tunajšieho súdu odčlenený územný obvod okresu Hlohovec, čo len z časti prispelo k zníženiu nápadu nových vecí, avšak tunajší súd naďalej dokončuje aj všetky veci prevzaté z Okresného súdu Trnava od roku 1997 patriace k územnému obvodu okresu Hlohovec.

Súčasne si dovoľujem poukázať na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, č. k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.03.2014, kde disciplinárny senát uznal pri hodnotení prietahov v konaniach z hľadiska porušenia povinností sudcu a jeho prípadného disciplinárneho previnenia, že činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nemožno požadovať, aby sa nie krátkodobo, ale trvale, pracovne prepínal, vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo úplne potláčal svoj súkromný život. Sudca preto nemôže byť uznaný disciplinárne zodpovedným za to, že je dlhodobo značne vyťažенý a v dôsledku toho jednoducho nie je schopný robiť všetky potrebné úkony bezodkladne tak, ako by zodpovedalo potrebám každého jednotlivého konania a najmä záujmom účastníkov na čo možno najrýchlejšom rozhodnutí vo veci...“

Súčasťou vyjadrenia predsedníčky okresného súdu bola aj chronológia procesných úkonov, v ktorej sa uvádza:

- „... - návrh podaný dňa 11.11.2010*
- úprava zo dňa 03.02.2011 - vytýčený termín pojednávania 30.03.2011 o 12.45 hod.,*
- vyjadrenie otca z 23.03.2011,*
- zápisnica z pojednávania 30.03.2011, odročené na 04.05.2011 o 8.15 hod.*
za účelom oboznámenia sa s predloženými listinnými dôkazmi a doplnením dokazovania,
- vypovedanie plnomocenstva matkou z 31.03.2011,*
- predloženie listinných dôkazov z 08.04.2011,*
- žiadosť matky z 15.04.2011 o prešetrenie majetkového stavu odporcu,*
- zápisnica z 04.05.2011, odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania znalcom z odboru ekonómia na zistenie majetku otca,*
- doručenie otázok na znalca matkou 16.5.2011,*
- spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi 2.6.2011 za účelom vypracovania konceptu uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania,*

- 27.6.2011 koncept uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania,
- uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania z 08.09.2011,
- vyjadrenie otca k uzneseniu zo dňa 29.09.2011,
- žiadosť znaleckého ústavu z 26.10.2011 o zaslanie spisu,
- žiadosť znaleckého ústavu z 10.02.2012,
- spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalší postup z 28.05.2012,
- uznesenie o odvolaní ustanoveného znalca z 09.08.2012,
- upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti z 13.12.2012,
- úprava zo dňa 16.01.2013 vytýčený termín pojednávania na 13.02.2013 o 8.45 hod.
- zápisnica z pojednávania 13.02.2012, odročené na 17.04.2013,
- doklady zaslané matkou,
- zápisnica z 17.04.2013, odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na 06.05.2013 o 14.30 hod., úradný záznam z 06.05.2013, ktorým bolo oznámené účastníkom konania, že vyhlásenie rozsudku bude odročené za účelom ďalšieho dokazovania, úprava z 16.05.2013 termín vytýčený na 10.07.2013,
- plnomocenstvo matky na zastupovanie v konaní [REDACTED] z 18.06.2013,
- zápisnica z 10.07.2013, pojednávanie odročené na 26.08.2013 o 12.45 hod. za účelom predloženia dokladov, predloženie dokladov matkou z 12.07.2013,
- zápisnica z pojednávania 26.08.2013, odročené na 07.10.2013 o 10.00 hod. za účelom doplnenia dokazovania,
- zápisnica z 07.10.2013, pojednávanie odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na 28.10.2013 o 15.15 hod.,
- zápisnica z vyhlásenia rozsudku z 28.10.2013 o 15.15 hod.,
- rozsudok z 28.10.2013,
- odvolanie proti rozsudku z 18.11.2013,
- úprava k odvolaniu z 13.12.2013, realizovaná 17.12.2013,
- vyjadrenie k odvolaniu otca z 27.12.2013,
- predkladacia správa z 08.01.2014,

- vrátenie veci z 22.01.2014 z dôvodu, že súd prvého stupňa nerozhodol vo vzťahu ku [REDAKOVANÉ] o celom predmete konania ani o náhrade trov konania,
- spis dňa 03.02.2014 predložený zákonnej sudkyňi,
- úprava z 06.02.2014 termín vyhlásenia rozsudku vytýčený na 10.03.2014,
- zápisnica z 10.03.2014,
- žiadosť o predĺženie lehoty z 19.03.2014,
- doplnčací rozsudok z 10.03.2014,
- úradný záznam z 30.04.2014 o nazretí do spisu,
- úprava - reklamácia pošty z 17.06.2014,
- odpoveď pošty z 03.04.2014,
- spis dňa 21.07.2014 predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o trovách konania,
- uznesenie z 24.07.2014 o trovách konania, právoplatné 14.10.2014,
- úprava na predloženie spisu na Krajský súd Trnava z 23.10.2014,
- predkladacia správa z 18.11.2014
- uznesenie Krajského súdu v Trnave z 13.01.2015, ktorým bol rozsudok prvého stupňa v spojení s doplnčacím rozsudkom v celom rozsahu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie,
- 21.01.2015 rozhodnutie KS Trnava doručované účastníkom konania,
- 24.02.2015 spis predložený sudkyňi na ďalšie konanie,
- úprava z 18.05.2015, termín pojednávania 04.06.2015 o 9.00 hod.,
- zápisnica z pojednávania z 04.06.2015, odročené na 09.07.2015 o 9.00 hod. za účelom doplnenia dokazovania,
- splnomocnenie matkou na nahliadnutie do spisu z 15.06.2015,
- úradný záznam o nazretí do spisu z 18.06.2015,
- zápisnica z 09.07.2015, odročené na 24.09.2015 o 14.15 hod...“

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 9 P/81/2010 ústavný súd zistil rovnaké skutočnosti, čo sa týka predloženej chronológie, aké uviedol okresný súd, preto ich považoval za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov..., ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (IV. ÚS 15/03, I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoleným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokováanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a skutkovú zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že konania o zvýšenie výživného tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne ani skutkovo zložité. Ústavný súd z vyžiadaneého spisu okresného súdu nezistil, že by išlo o právne alebo skutkovo zložitú vec.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. hodnotenia prípadných zbytočných prieťahov v konaní, ústavný súd dospel k záveru, že k dĺžke posudzovaného konania podstatne neprispeli okolnosti na strane sťažovateľov. Sťažovatelia boli v konaní aktívni a súčinnosní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a poukazuje na to, že dĺžka konania, a to 4 roky a 11 mesiacov, z toho 4 roky a 8 mesiacov na okresnom súde, je už sama osebe neprimeraná.

Dňa 11. novembra 2010 bol na okresnom súde podaný návrh na začatie konania. Dňa 28. októbra 2013 okresný súd vyhlásil rozsudok. Dňa 18. novembra 2013 bolo proti rozsudku okresného súdu podané odvolanie. Dňa 22. januára 2014 Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) vrátil vec okresnému súde z dôvodu, že nerozhodol vo vzťahu k maloletej [REDAKOVANÉ] o celom predmete konania ani o náhrade trov konania. Dňa 10. marca 2014 okresný súd vydal dopĺňací rozsudok. Dňa 13. januára 2015 krajský súd uznesením zrušil v celom rozsahu rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Ústavný súd zistil obdobie nečinnosti okresného súdu od 27. októbra 2011, keď znalecký ústav požiadal o zaslanie spisu, do 9. augusta 2012, keď okresný súd rozhodol o odvolaní ustanoveného znalca (prietah v trvaní 9 mesiacov). Do dnešného dňa nie je vec právoplatne skončená. Ústavný súd poukazuje na to, že aj samotná dĺžka predmetného konania na okresnom súde je neprimeraná. Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol neefektívny, čo vyplýva predovšetkým z toho, že krajský súd 22. januára 2014 vrátil vec súdu prvého stupňa ako predčasne predloženú, keďže okresný súd nerozhodol vo vzťahu k maloletej [REDAKOVANÉ] o celom predmete konania a ani o náhrade trov konania. Dňa 13. januára 2015 krajský súd v celom rozsahu zrušil rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uvedený postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu v § 100 ods. 1 OSP, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02) a jeho neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na doterajšiu dĺžku konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je ním vedené pod sp. zn. 9 P/81/2010, došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vyjadrenie okresného súdu, v ktorom poukázal na nedostatočné obsadenie súdu, ústavný súd nemohol akceptovať, pretože v súlade s ustálenou judikatúrou (napr. I. ÚS 35/03, I. ÚS 179/03, III. ÚS 398/09) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v konaní.

Pretože ústavný súd zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/81/2010, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho

domáha. Z § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti žiadali aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 4 000 € každému zo sťažovateľov z dôvodov v nej uvedených.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy aj priznanie finančného zadosťučinenia. Pri jeho určení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/81/2010 berúc do úvahy konkrétne okolnosti danej veci a najmä to, že ide o konanie vo veciach maloletých, považoval priznanie sumy 2 000 € každému zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľov trovy konania vyčíslil sumou 704,79 €, a to za tri úkony právnej služby (prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie – sťažnosť, stanovisko k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu).

Ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) priznal sťažovateľom náhradu trov konania. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2014 v sume 839 €. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) za zastupovanie troch sťažovateľov (podľa § 13 ods. 2 vyhlášky) v sume 419,49 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľov aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,39 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľom, spolu predstavuje sumu 469,83 €.

Ústavný súd nepriznal právnemu zástupcovi sťažovateľov náhradu za tretí úkon právnej služby – stanovisko k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu doručené ústavnému súdu 12. októbra 2015 z dôvodu, že išlo o úkon zo strany ústavného súdu nevyžiadaný. Vyjadrenie predsedníčky okresného súdu bolo právnemu zástupcovi sťažovateľov zaslané na vedomie.

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2015